

לב הפרשה

שיעורו השבועי של המרצה אליהו יוסף

פרשת נח תשפ"ז

הַפֶּלֶא מַחֲרִיב לָךְ אֶת הָעֹסֶק!

הקב"ה פונה לנח ומספר לו על התוכנית שלו להחריב את העולם, שנאמר: "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים לְנֹחַ קֵץ כָּל בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי כִי מְלֵאָה הָאָרֶץ חֲמָס מִפְּנִיָּהֶם וְהִנְנִי מְשַׁחֲיָתָם אֶת הָאָרֶץ... וְאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיָּם עַל הָאָרֶץ לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יָגוּעַ".

וכן מבשר הקב"ה לנח, שהוא ומשפחתו ינצלו, ובאיזה דרך תהיה ההצלה שלהם, ושיחד איתם ינצלו גם דוגמית קטנה מכל סוג של חי, [רק מאלה שלא קלקלו], כדי שמהם יבנה עולם חדש ומתוקן לאחר המבול, שנאמר: "עֲשֵׂה לָךְ תֵּבַת עֲצֵי גִפְרִי... וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבֵאתִי אֵל תֵּבֶכָה אִתָּךְ וּבְנִיךָ וְנִשְׁי בְּנִיךָ אִתָּךְ... וּמִכָּל הַחַי מִכָּל בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכָּל תֵּבֶכָה אֵל תֵּבֶכָה לְהַחֲיִית אִתָּךְ זָכָר וּנְקֵבָה יְהִיו: מִהַעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיִית".

מעט שהחזיק את המרובה

מפרט התיבה: אורך: 300 אמה (כ-150 מטר), רוחב: 50 אמה (כ-25 מטר), גובה: 30 אמה (כ-15 מטר). והתיבה הייתה מחולקת ל-3 קומות: קומה עליונה לנח, למשפחתו ולמזון, קומה אמצעית

בפרשה הקודמת למדנו על ניצחון כוחות הרע על האדם, ועל התפשטותם בעולם, התפשטות שלא נעצרה, ועם הזמן רק גברה, עד שגרמה להשחתת היקום כולו, כל העולם כולו נהיה מלא ברוע שקר וטומאה, וזה ניכר לא רק באדם, אלא אף בחיות והבהמות, ואפילו באדמה, נזרעו אותה תבואה והוציאה קוצים], עד שבסוף הפרשה אמרה לנו התורה, שהקב"ה ראה את המצב שהעולם הגיע אליו, שזה מצב של אל חזור, כוחות הרע החריבו את כל הטוב שבעולם ולא נשאר כבר מה להציל, ורק שבירתו היא תקנתו: שנאמר: "וַיֹּרֶא ה' כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל יֶצֶר מַחְשָׁבַת לִבּוֹ רָק רַע כָּל הַיּוֹם: וַיִּנָּחֶם ה' כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְּעַצֵּב אֵל לִבּוֹ: וַיֹּאמֶר ה' אֲמַחֶה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחֲמַתִּי כִּי עָשִׂיתָם". ומסיימת הפרשה, שגם בתוך כל החושך הגדול הזה, מצא הקב"ה נקודת אור אחת קטנה, שהיא: "וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי ה'".

בפרשה שלנו התורה מגלה לנו מדוע נח מצא חן בעיני ה': "נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת הָאֱלֹקִים הִתְהַלָּךְ נֹחַ". נח היה צדיק ושלם גם בדברים של בין אדם לחברו וגם לפני ה'.

לבעלי החיים, וקומה תחתונה לאשפה. וזה כמובן נס גדול שמעט מקום החזיק את מיליוני סוגי החי עם האוכל שלהם.

הכניסה לתיבה

בתאריך י"ז בחשוון, בשנת 1656 לבריאת העולם, התחיל המבול, ונכנסו כולם לתיבה, והיו בה במשך שנה ו-11 ימים, עד כ"ז בחשוון.

כתוב במדרש: "בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ... אֶל הַתֵּבָה". מדוע אמר 'בעצם היום הזה'? משום שאמרו לו אנשי דורו שלא יניחו לו להיכנס לתיבה, אמר הקב"ה: הרי אני מכניסו בעצם היום הזה. (ספרי האזינו פסקא של"ז)

מסופר במדרש על מה שקרה כשדור המבול ראו שהתחיל המבול והם אובדים: "בַּיּוֹם הַהוּא רָאוּ אֲנִי עֲצֵמָן שֶׁהָיוּ אֹבְדִין, הָיוּ מְבַקְשִׁין לְהַפֵּךְ אֶת הַתֵּבָה. מַה עָשָׂה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא? הִקִּיף אֶת הַתֵּבָה אַרְיוֹת, שֶׁנֶּאֱמָר: 'וַיִּסָּגֶר ה' בַּעֲדוֹ', וְאֵין 'וַיִּסָּגֶר' אֲלֵא אַרְיוֹת, כְּמָה דְאֵת אֲמַר: 'שָׁלַח מַלְאָכָה וַיִּסָּגֶר פֶּסַם אַרְיוֹתָא'". (תנחומא נח ד')

"ויגשו כל בני האדם לשבור את התיבה לבוא בתוכה מפני הגשם, כי לא יכלו לסבול את הגשם עליהם. וישלח ה' עליהם את כל החיות וכל הבהמות אשר עומדים סביבות התיבה, ויגברו עליהם החיות, ויכוס, ויבריחום מעל התיבה, וימיתו מהם החיות רבים, ויבריחום מן המקום ההוא". (ספר הישר)

ההי בתיבה

נח ובניו היו צריכים להאכיל את כל החיות בתיבה, שנאמר: "וְאֵתָה קַח לָךְ מִכָּל מַאֲכָל אֲשֶׁר יֹאכַל וְאֶסְפַּתְּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לָךְ וּלְהֶם לְאֹכְלָה". וכתוב בגמרא: ששם בן נח סיפר לאליעזר עבד אברהם כמה צער גדול היה להם בתיבה, משום שהיו צריכים לדאוג להאכיל כל בריה את מזונה ובזמן שרגילה לאכול.

והייתה חיה אחת [בשם זקיתא], שנח לא ידע מה היא אוכלת, עד שיום אחד נח חתך רימון, ונפלה ממנו תולעת, ואותה חיה אכלה את התולעת, ואז נח היה מגבל סובין במים עד שיתליעו, ואותה חיה הייתה אוכלת את התולעים. (סנהדרין קח:)

וכן כתוב במדרש: "אמר ר' לוי: כל אותן שנים עשר חדש לא טעם טעם שנה, לא נח ולא בניו, שהיו זקוקין לזון את הבהמה ואת החיה ואת העופות. ר' עקיבא אומר: אפלו שבששתין [וזמורות] לפילין וזכוכיות לנעמיות [בנות יענה אוכלות זכוכיות] הכניסו בגדן לזון אותן.

יש בהמה שאוכלת לשתי שעות בלילה, ויש אוכלת לשלש. תדע לך, שלא טעמו טעם שנה, דאמר רבי יוחנן בשם רבי אלעזר ברבי יוסי הגלילי: פעם אחת שהיה נח לזון את הארי, הפישו הארי ויצא צולע, שנאמר: 'וַיִּשְׁאָר אֵף נֹחַ', 'אף' - שלא היה שלם ולא היה פשר להקריב קרבן והקריב שם בנו תחתיו. רב הונא בשם ר' יוסי אומר: יצא גונח וכוהה דם מן הצננה". (תנחומא ט')

ועוד במדרש: "כשהיה נח בתיבה, היה מתפלל תמיד 'הוציאה ממסגר נפשי', והיה מתפלל ומתחנן לה' שיוציא אותו מהתיבה מרוב הקושי והייסורים שהיו לו שם. "אמר לו הקב"ה: נח, גזירה היא מלפני, שלא תצא מן המסגר הזה עד שתשלימו שנים עשר חדש". וכשהסתיים הזמן אמר לו הקב"ה לנח: "צא מן התיבה". (תנחומא י"א)

נשאלת השאלה: התורה אמרה לנו שנח מצא חן בעיני ה' משום שהיה צדיק תמים שהולך לפניו, מדוע אם כן נס ההצלה שלו היה מלגה בעונש כ"כ גדול ונורא, להיות כלוא 365 יום בקופסא

קטנה, עם גן חיות שלם, מיליונים של סוגים, מתנודד בן שמים לארץ, ועוד להיות מחוייב לדאוג לכולם לאוכל, כל אחד לפי הרגלו, הרי זו עבודה שמתאימה ל-1000 איש יום ליל, ולא לאדם אחד עם שלושה בנים...

ועוד: הרי ראינו מקרה דומה שנגמר בצורה שונה לחלוטין. כשהקב"ה החליט להחריב את סדום, ורצה להציל משם את לוט, הקב"ה שלח מלאך שיוציא את לוט ומשפחתו מסדום, ונתן להם ללכת לעיר אחרת להיות שם. ועוד בסוף לוט ביקש ללכת לעיר קרובה (צוער) שהייתה גם בגזירה להיחרב, והקב"ה קיבל את בקשתו ההזויה של לוט ולא החריב אותה, ואם אצל לוט כך, אצל שםצד עצמו לא היה צדיק ולא היה ראוי להינצל, וכל מה שניצל זה בזכות דודו אברהם, נח שהיה צדיק תמים וניצל בזכות עצמו לא כל שכן שראוי להצלה מכובדת? ! ועוד ראינו שאצל שםצד שבעה והתחנן לה' שיוציא אותו מהתיבה, תפילתו לא התקבלה לזרז את יציאתו?

ההתמכרות לרע

שורש ההתמכרות לרע זה הרצון ליטול, לקחת מהעולם ומהאדם הנאות ועוד הנאות ועוד הנאות, להיות אנוכי (אגואיסט), ולחשוב כל היום רק על עצמי, איך אני מספק לעצמי ריגושים והנאות עוד ועוד, בין אם זה מותר ובין אם זה אסור, בין אם זה הגון וישר ובין אם לא, וזה השורש שגורם לאדם להיות שפל ולעבור על העבירות כולם.

ההיפך מכוח הנטילה זה כוח הנתינה, לחשוב על השני, לתת לו מקום בעולם שלי, לראות אותו ואת צרכיו, להרגיש שהוא קיים ושיש לו גם צרכים ורגשות, עד לדרגה הגבוהה ביותר של אבותינו ואמותינו שהסיפוק והחיות שלהם היה מנתינה, כמו אברהם אבינו שחיפש לתת לאורחים אף כשהוא חולה ועוד במצב של 'כחם היום', וכמו רבקה שאמרה לאליעזר עבד אברהם: "שְׁתָּה וגם גְּמְלִיךָ אֶשְׁקָה", וזה השורש שגורם לאדם לשמור ולקיים את התורה והמצוות.

כוח הנטילה גורם לאדם להיות שקוע רק בעצמו, ולא לראות אף דבר חוץ ממנו, לא את בורא העולם, לא את האדם שסביבו, לא את האמת והישר, ואף לא את מצפונו שלו.

[לכל אדם יש גם מכח הנטילה וגם מכח הנתינה, רק המינון הוא שמשנתה מאדם לחבירו, יש אדם שיש בו 10% נתינה ו-90% נטילה, ויש 50% נטילה ו-50% נתינה וכו'].

דור המבול התמכרו לרע, התמכרו לחיות בלי חשבון לשום דבר, עד שהגיעו למצב של 100% נטילה, הם שחטו את המצפון והכשירו את השרץ ע"י שחוקקו בחוקי המדינה שנתניה זה דבר פסול ומחוץ לחוק, ומשום שלא נשאר בהם אפילו אחוז 1 של נתינה, כבר לא היה להם תקנה אלא שבירה.

תשובה לשאלה: שאלנו מדוע נח ניצל בצורה קשה כזו, והקב"ה לא שמע לזעקתו? התשובה היא, שהמטרה של התיבה לא הייתה רק להציל את נח, אלא לייצר את התשתית הרוחנית לעולם חדש. ונסביר: הקלקול של העולם הגיע מכח הנטילה שהתגבר ל-100% ממעשי האדם, ממילא לא אפשרי לבנות עולם חדש בלי לתקן את כח הנתינה בעולם זה, כי בלי נתינה וחסד אין לעולם קיום, כמו שאמר דוד המלך בתהילים: "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה" (פ"ט, ג'), וכן במשנה: "על שלשה דברים העולם עומד, על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים" (אבות א', ב'), לכן הקב"ה השאיר את נח ונתן לו תפקיד קשה, שבמשך שנה שלימה הוא יעסוק אך ורק ב-100% נתינה, 24 שעות הם היו עסוקים בנתינה אין סופית, בנתינת חיים לכל החיות והבהמות וכו', ומצד שני לעצמם הם היו ב-0%

נטילה, ממילא שנה זו היא בדיוק תשובת המשקל, והפוך מהשנים של דור המבול, דור המבול היו עם 100% נטילה ו-0% נתינה, ונח ובניו היו עם 100% נתינה ו-0% נטילה. וזה הבניין האמיתי של העולם החדש. וממילא מובן מדוע נגזר על נח הקושי הזה, כי לא נגזר עליו רק להינצל, אלא נגזר עליו לבנות את התשתית שתחזיק ותקיים את העולם החדש, וזכה לזה דווקא בזכות זה שהיה צדיק תמים.

[בעומקם של דברים: נח לא היה אמור להינצל, אך לא בגלל שהוא לא היה צדיק, אלא בגלל שהעולם נידון לפי רובו, ורובו ככולו היו רשעים גמורים, ולכן היה צריך זכות נוספת, והיא: שעל ידי ההצלה שלו הוא בונה את התשתית לעולם החדש, התשתית של החסד והנתינה].

כוחו של הגזל

י' וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹקִים וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס: יב וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דְּרָכָו עַל הָאָרֶץ: יג וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים לְנֹחַ קֵץ כָּל בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי מִלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנֵּי מִשְׁחִיתֶם אֶת הָאָרֶץ.

כתוב בגמרא: "אמר ר' יוחנן בא וראה כמה גדול כוחה של חמס, שהרי דור המבול עברו על הכל, ולא נחתם עליהם גזר דינם עד שפשטו ידיהם בגזל, שנאמר: 'כִּי מִלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנֵּי מִשְׁחִיתֶם אֶת הָאָרֶץ', וכתוב: 'הַחָמָס קָם לְמִטָּה רָשָׁע לֹא מִהֶם וְלֹא מִהֶמוֹנָם וְלֹא מִהֶמְתָּם וְלֹא נָתַן בָּהֶם' (יחזקאל ד', י"א), אמר ר' אלעזר: מלמד שזקן עצמו כמקל ועמד לפני הקב"ה ואמר לפניו: רבש"ע, לא מהם ולא מהמונים ולא מהמתים ולא נָתַן בָּהֶם". (סנהדרין קח.)

נשאלת השאלה: מדוע המלאך חבלה של הגזל קופץ בראש, ויש לו כוח כזה גדול להחריב? וכי הוא אֶתְלֵט יותר מכל המלאכים? הרי יש עבירות שלכאורה יותר חמורות, כגון עבודה זרה וגילוי עריות?

התשובה היא: שֶׁגִּזַּל זה עבירה + צער של יהודי שזועק לשמים, זה לא רק מלאך שנוצר מעבירה, אלא זה מלאך שמחובר לו טורבו של כאב וצער של האדם הנגזל, וגורם ל"ותעל שוועתם אל האלוקים", עד שנפרעים מהגזלן.

סיפור אישי: השותפים שנחרבו להם הבתים

לפני כ-25 שנה, לצערי הייתי צריך לעזוב את הכולל ולצאת לחפש עבודה. יצאתי ל'עולם הקטן' (העולם הגדול זה התורה...), והתגלגלתי מעבודה לעבודה. יש עבודות שלא רציתי ויש שלא רצו אותי, וכך לאט לאט למדתי להכיר את עצמי מול עולם העבודה. הדבר לא היה קל בכלל, לאדם כמוני קשה מאוד להיות שכיר אצל מישהו שלא כל בקשותיו מקובלות עלי, כמו שנראה בסיפור כאן.

באחד הימים פגשתי חבר שבעבר למדנו ביחד בכולל, וסיפרתי לו שאני מחפש עבודה, והוא הציע לי לבוא לעבוד איתו בחברה שהוא עובד בה. שמחתי מאוד על ההצעה ועל תנאי השכר, עבודה במחלקת מכירות, שכר בסיס + בונוסים, לדלפון כמוני זה היה 'אמריקה', להרוויח למעלה מ-10,000 ₪ נטו בחודש. התחלתי מיד את העבודה, ולאחר שלמדתי את הפרטים וראיתי שצריך 'לעגל פינות' (או בלשון התורה: לשקר), אמרתי לו שלא מתאים לי לעבוד במחלקת מכירות.

במקום זה הוא הציע לי לעבוד במחלקת שירות, שבה מקבלים שכר רק לפי שעות ואין בונוסים על המכירות. אמרתי לו שאני מעדיף מעט וביושר. למדתי כמה ימים את העבודה בשירות, והתחלתי לטפל בכל נושא השירות. לאחר כמה ימים שאני

בתפקיד אני מקבל טלפון מלקוחה שאומרת שטכנאי השירות לא הגיע. התפלאתי מאוד, התקשרתי אליו, ושאלתי אותו מדוע לא הגיע ללקוחה, הרי היא רשומה בסידור שעשיתי לו. והוא ענה לי שזו הוראה מהבעל הבית. לא הבנתי את התשובה, אז הלכתי לחבר שלי שעבד במכירות ושאלתי אותו מה ההסבר? והוא הסביר לי שפשוט נכנס לבעל הבית עומס של הזמנות, והוא מעדיף להספיק כמה שיותר התקנות שלא יברחו לו הלקוחות, ולכן שלח את הטכנאי להתקנה במקום לשירות.

אני רתחתי מזעם ואמרתי לו: "ככה לעשות צחוק מלקוחה שיש לה תקלה ויושבת בבית ומחכה, ואפילו לא מודיעים לה? ! אני לא מוכן לזה! לא יקום ולא יהיה! או שתטפל בזה שזה לא יקרה, או שאני קם והולך!", אני לא אקבע ללקוח זמן לביקור טכנאי כשאני חושש שאם יהיה לחץ בהתקנות הטכנאי יבריו לו, (לא הכרתי את הבעל הבית ולא היה לי שיחה אישית איתו). לאחר כמה ימים החבר אמר לי שדיבר עם הבעל הבית וזה לא יקרה שוב, ושאני יכול להיות רגוע. אך זה לא החזיק מעמד, לאחר כמה ימים שוב נהיה לחץ בהתקנות ושוב הבעל הבית הסיט מתקין מקריאת שירות להתקנה, ושוב קיבלתי טלפון נזעם מהלקוח, ושוב הבטחות שזה לא יקרה יותר וכו'. לאחר חודשיים שבהם מצד אחד הייתי בסוג של חלום שאני מרוויח 8000 ₪ בחודש, אך מצד שני הייתי נורא כאוב על המצב שאין שירות לקוחות הגון ואכפתי, ולאחר התייעצות עם מורי ורבי הוחלט שאני לא ממשיך אפילו רגע אחד, והתפטרתי מהעבודה.

משום מה הבעל הבית לא רצה שאני אלך (כנראה שבתוך תוכו הוא ידע שהוא עושה מעשה שלא יעשה, ורצה לטפל בזה), ולכן הציע שהוא יקבל טכנאי נוסף שיהיה רק בשבילי, כדי לתת שירות ללקוחות ללא התקנות כלל. שאלתי את הרב האם לקבל את הצעתו, והרב אמר שאתן לו צ'אנס. לקח שבועיים עד שקיבל טכנאי בשבילי, והוא התחיל לעבוד רק איתי בשירות, אך הדבר לא החזיק יותר משבועיים, ושוב לקח אותו להתקנות. אני קמתי, הנחתי את המפתחות ואמרתי להם: "עם נוכלים אני לא מוכן לעבוד! ואני לא מקנא בעונש שתקבלו מהשמים על הרמאות, הצער והגזל שאתם עושים ללקוחות!". מי שלא עומד מאחורי השירות שמבטיח לתת על פי דין תורה, הוא גזלן, ובפרט אם הוא עושה כן באופן שיטתי.

[כיום הנושא הזה יותר מסודר בחוק, יש "חוק הטכנאים" שנועד בשביל הגנת הצרכן, ובו נקבע שחברה שקבעה ללקוח זמן הגעה, והטכנאי איחר מעל שעתיים, מגיע ללקוח פיצוי כספי של 300 ₪, ואם הטכנאי איחר מעל 3 שעות, מגיע ללקוח פיצוי של 600 ₪, וכל זה ללא צורך בהוכחת נזק].

קשה היה להם לקבל את תוכחתי, אבל יותר קשה היה להם להפסיק מההרגלים הרעים שלהם. אני עזבתי שם, וחזרתי שוב לחיפוש אחר העבודה המתאימה לי, (הרבה מקצועות שהיו מתאימים לי, לא היה לי את האפשרות הכלכלית ללמוד אותם), הייתי מתוסכל נורא ממצבי, אך אמרתי לכל הסובבים אותי שהיו מודעים למצבי הכלכלי הקשה מאוד, (שחלקם לא הסכימו איתי ואמרו לי שאני קיצוני ומחמיר מדי), שאם נגזר עלי קושי כלכלי וניסיון העוני, אני לא אברח ממנו, אך לא אמכור את האלוקים שלי בעד שום הון שבעולם, ולרמות ולצער אנשים זה למכור את האלוקים שאמר והזהיר: "וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ וַיִּרְאֶת מֵאֲלֹקֶיךָ כִּי אֲנִי ה' אֱלֹקֶיכֶם" (ויקרא כ"ה, י"ז).

החסא ועונשו

לצערי, לאחר שעזבתי את העבודה, הקשיים הכלכליים גברו, והתגלגלתי מעבודה לעבודה, וברוך ה' לאט לאט עם השנים הפרנסה הסתדרה.

ענה שהוא דיווח והתריע, אך הקבלן לא רצה לשמוע, והוא אף הזהיר אותו שלא יספר.

ואז קפץ המפקח של בתי הזיקוק, מיודענו מהסיפור, ושאל אותו: "אז מדוע לא סיפרת לי כשפגשתי אותי בשטח? הרי אני הייתי שם באותו זמן!" ואז הוא הזכיר לו שהוא אכן בא לספר לו, אך הוא, לרום גאוותו, לא היה מוכן אפילו לשמוע מה בפיו, ואמר לו שהוא לא מדבר עם פועלים, 'ופני המפקח חפו...' הוא השתתק והתבייש ליד כולם.

בסופו של דבר, הנזק הגיע ל-2 מיליון ₪ עקב כל הסולר שהלך בחוץ + הנזק הסביבתי והתיקון, והקבלן הראשי נענש על ידי בתי הזיקוק בקנס, ואף הפסיקו את ההתקשרות עימו.

לאחר כמה חודשים, הבעל הבית של א.כ., הקבלן משנה, יצא לגמלאות, והוא נותר ללא עבודה, ואז לתדהמתו הוא הוזמן לפגישה בבית הזיקוק, וכשנכנס לפגישה, המנהל עמד לכבודו ליד כולם, וכששאל מדוע ולמה, ענה לו המנהל: "ליושר כמו שלך צריך לעמוד", ואז הם אמרו לו שהם רוצים שיהיה הקבלן שלהם, 'קבלן הבית של בתי הזיקוק'. (מי שמבין מה הפירוש, זה בדיוק כמו לזכות בלוטו...), וכשאמר להם שהוא בסה"כ שכיר ללא כל אמצעים, הם אמרו לו שהם יגמישו בשבילו הכל ויעזרו לו, כי הם רוצים את היושר שלו, שזה דבר נדיר למצוא, וזה חשוב להם יותר מהכל, ובאמת הם פגשו אותו לאט לאט, ובמשך 10 שנים היה עושה להם את כל העבודות כולם.

מה שנכתב לך - תקבל!

דבר נוסף, הוא סיפר לי שבמהלך 10 השנים שבהם היה הקבלן של בתי הזיקוק, היה 2 מבצעים גדולים – מבצע עמוד ענן בשנת 2012, ומבצע צוק איתן ב-2014, ובזמן אותם מבצעים, אשדוד הייתה מטווחת, והמשק היה סגור ולא עבדו, אך באחד המבצעים בתי הזיקוק היו צריכים שימשיך לעבוד, ועם כל המצב הוא המשיך לעבוד.

לאחר זמן, פנה אליו רואה החשבון ואמר לו שיש פיצוי מהממשלה לבעלי העסקים שלא עבדו עקב המבצע, והוא מסדר לו את התשלום. הוא התקשר לרב ושאל אותו אם מותר לו לרמות ולהגיש בקשה לפיצוי עקב נזק כלכלי, כשבאמת באותו זמן הוא עבד כרגיל, והרב ענה לו שזה שאלה לא פשוטה. הוא אמר לרב: "מה הכי טוב לעשות?", והרב ענה לו: "הכי טוב לא לבקש, ללכת עם האמת, ואם לא תגיש - לא תפסיד, מה שמגיע לך - אתה תקבל משמים", ואכן הוא אמר לרואה חשבון שלא יגיש בשבילו.

לאחר זמן, כשקיבל את התשלום מבתי הזיקוק, הוא מחשב ורואה שקיבל תשלום גבוה יותר ב-117,000 ₪ ממה שהיה אמור לקבל. הוא אמר למזכירה שיש להם טעות והם הוסיפו לו יותר ממה שמגיע, היא בִּדְקָה ואמרה לו: "נכון, זה יותר ממה שסוכם, אבל בהנהלה של בתי הזיקוק החליטו שבגלל שעבדת במסירות נפש ואיכפתיות גדולה תחת אש במבצע, מגיע לך בונוס, וזה הבונוס שהחליטו לתת לך, 117,000 ₪".

בסיפור הזה אנו רואים בחוש איך עוון הגזל מחריב לאדם את העסק, וכן רואים את ההיפך, מה מרוויח הנוהר מגזל כבר כאן בעולם הזה, שהקבלן שהלך עם השקר והרמאות, ירד מאיגרא רמה לבירא עמיקתא בכל המוכנים, גם התבזה, גם שילם, וגם הפסיד את הפרנסה שלו, וְהַשְׁכִּיר הַדְּלָפוֹן שהלך עם היושר כנגד כל הלחצים, עלה מעלה מעלה והרוויח, גם אושר של יושר ושקט נפשי פנימי, גם כבוד גדול, וגם פרנסה בכבוד.

לאחר כ-20 שנה הקב"ה גלגל שיוודע לי מקרוב, וממש אראה בעיני מה עלה בגורל בעל החברה ושותפיו, ופשוט הזדעזתי עד עמקי נשמת, ממש הלב שלי בכה עליהם. מה שקרה זה שלאחר כמה שנים התחילה התדרדרות החברה, מגלגול מחזור מזורף של כמיליון ₪ בחודש, להפסדים עד מצב של צבירת חובות גדולים ובסוף הגיעה לפשיטת רגל.

בעל החברה, שהיה אדם אמיד שעוזר ותומך בנזקקים ובאברכים, נהיה נזקק בפני עצמו ובעל חוב גדול. וזה לא נגמר בזה, לאחר מכן נחרב ביתו - הוא התגרש מאשתו + בעיות עם הילדים, וזה לא נגמר בזה, מצבו הבריאותי התדרדר למצב לא טוב בכלל, מצב של נכות ממש שלא יכול לתפקד. ומה שהזוי זה שאותו דבר בדיוק בדיוק קרה גם לשותף שלו, שגם הוא היה אדם אמיד, והתדרדר לחובות עד שהגיע לפת לחם, וביתו נחרב ע"י גירושין, וגם סובל מבעיות בריאותיות קשות ועוד ועוד, ה' ירחם.

הסיפור הזה, זה בדיוק מה שאמרו לנו חז"ל על חומרת עוון הגזל שמקטרג בראש, ובגללו הקב"ה החריב את העולם בדור המבול, וכאן עוון הגזל החריב להם את העולם הפרטי שלהם.

סיפור: הגלגל שהסתובב ברגע!

סיפר לי ידידי ואהובי, הקבלן א.כ. הי"ו, סיפור מדהים שהיה איתו: בשנת תש"ע (2010 למנינם), הוא היה עובד שכיר אצל קבלן מְשָׁנָה שהוזמן אצלו עבודה מקבלן גדול. מקום העבודה היה ב'בתי הזיקוק פז' באשדוד, ותפקידו היה לעשות חפירות עם 'שופל', (זה שרשרת, הקבלן הגדול סוגר את העבודה מול בתי הזיקוק, והוא מפעיל קבלני משנה שיעשו בפועל את העבודה. הוא משלם לקבלני המשנה, ובתי הזיקוק משלמים לו). אך לצערו, באמצע החפירה הוא פגע בצינור של קו סולר (דלק נוזלי שנוצר מזיקוק נפט), ולשמחתו הִרְבָּה באותו הזמן הקו לא היה בשימוש ולא עבר בו סולר, הוא מיד התקשר לקבלן הראשי ואמר לו שקרתה תקלה ושידאג מיד לתקן אותה לפני שיזרימו שם סולר, אך הקבלן אמר לו: "לא שמעתי ולא ראיתי, וגם אתה אל תספר לאף אחד", אך הוא אמר לו: "זה בשום אופן לא מקובל עלי! אני לא מוכן לשתף פעולה עם רמאות, ואם ישאלו אותי, אני אגיד אך ורק את האמת שאני זה שפגעתי בקו, וגם אני אספר שעדכנתי אותך ולא טיפלת בזה", ושוב הוא הזהיר את הקבלן שאם יזרימו סולר הנזק יהיה לאן שיעור, אך הקבלן היה בשלו - לא שמעתי ולא ראיתי. (עלות התיקון הייתה בסביבות 10,000 ₪).

לאחר זמן, הגיע המפקח של בתי הזיקוק לְאֶתֶר לעשות סיור, והוא ניגש אליו כדי לספר לו שבטעות פגע בקו, ושהוא עדיין את הקבלן הראשי, אך המפקח, לרום גאוותו, לא הסכים כלל לשמוע מה בפיו, ואמר לו: "אני לא מדבר עם פועלים, רק עם הקבלנים!", ושלה אותו בבושת פנים בלי לשמוע מה בפיו.

לאחר שלושה ימים, בתי הזיקוק הזרימו סולר בקו, ונהיה כעין גִּיּוֹץ (סילון מים לגובה) בגובה עצום של סולר, עקב הפגיעה שפגע עם השופל, ושוב התקשר לקבלן הראשי ואמר לו: "תראה מה קרה, זה נזק של מאות אלפים! תבוא מיד לתקן", אך הוא בשלו: "לא ראיתי, לא שמעתי, תסתום את הפה ואל תדבר!".

לאחר שבוע הזמינו את נהג השופל, ידידו א.כ. הי"ו, לחקירה בבתי הזיקוק, כי ידעו שהוא עבד באזור הזה, ושם שאלו אותו אם יש לו מושג מה גרם לנזק בצינור הסולר, אולי ראה גנבי חול שבאים עם טרקטור כדי לגנוב חול ופגעו בקו או משהו אחר, (הם לא חלמו שזה קשור אליו...), והוא ענה להם: "אתם מחפשים את מי שפגע בצינור? אני יודע מי פגע בצינור! זה אני!", והם היו בהלם, ושאלו אותו: "מדוע לא דיווחת ע"כ לקבלן?", והוא